

Sygn. akt VII U 1097/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy R. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania R. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 7 sierpnia 2018 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

R. J. w dniu 31 sierpnia 2018r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 7 sierpnia 2018r., nr: (...), w której organ rentowy stwierdził zadłużenie R. J. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, które na dzień wydania decyzji wraz z należnymi odsetkami wyniosło łącznie 28.116,89 zł.

Odwołujący wskazał, że do marca 2015r. był zatrudniony w (...) sp. z o.o., która odprowadzała za niego składki na ubezpieczenie pracownicze. Do chwili obecnej nie otrzymał od tej spółki potwierdzenia rozwiązania stosunku pracy. Pomimo wielokrotnej próby kontaktu celem wyjaśnienia sprawy zaległych składek z tytułu ubezpieczenia pracowniczego, które powinny być wpłacane do marca 2015r. oraz celem uzyskania pisemnego rozwiązania stosunku pracy, do spotkania nie doszło. W związku z tym odwołujący zwrócił się o pomoc w wyjaśnieniu kwestii zaległych składek (odwołanie z dnia 25 sierpnia 2018r., k. 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wyjaśnił, że R. J. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 20 maja 2004r. do dnia 9 września 2015r. W związku z tym zostało wszczęte postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy. Następnie w dniu 7 sierpnia 2018r. została wydana decyzja stwierdzająca zadłużenie. W odwołaniu od tej decyzji R. J. niezasadnie podniósł błędne ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od lutego 2013r. do marca 2015r. w związku

z zatrudnieniem w (...) sp. z o.o. Do tej spółki zostało skierowane przez organ rentowy zapytanie o dokumenty wyrejestrowujące i raporty rozliczeniowe za R. J., ale w dniu 24 września 2018r. pismo zostało zwrócone. W dniu 28 września 2018r. organ rentowy skierował pismo do wspólników (...) sp. z o.o. (odpowieź na odwołanie z dnia 1 października 2018r., k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 12 lipca 2002r. (odpis z KRS na dzień 11 stycznia 2019r., k. 31-38 a.s.). Od dnia 1 grudnia 2003r. zgłosiła R. J. do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Odwołujący zajmował stanowisko ochroniarza pomieszczeń, w pełnym wymiarze czasu pracy (umowa o pracę z dnia 31 sierpnia 2004r., k. 23 a.s.). Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosiła: od grudnia 2003r. do stycznia 2004r. - 800,00 zł, od lutego 2004r. do grudnia 2004r. - 824,00 zł, od stycznia 2005r. do grudnia 2005r. - 850,00 zł, w styczniu 2006r. - 540,00 zł, w lutym 2006r. - 0,00 zł, od marca 2006r. do grudnia 2007r. - 900,00 zł, w styczniu 2008r. - 1.800,00 zł, od lutego 2008r. do grudnia 2008r. - 1.150,00 zł, od stycznia 2009r. do grudnia 2010r. - 1.317,00 zł, od stycznia 2011r. do grudnia 2011r. - 1.386,00 zł, od stycznia 2012r. do września 2012r. - 1.500,00 zł, od października 2012r. do grudnia 2012r. - 93,75 zł oraz od stycznia 2013r. do lipca 2013r. - 100,00 zł. Od października 2012r. w dokumentach rozliczeniowych składanych za R. J. wykazywana była 1/16 etatu, natomiast począwszy od sierpnia 2013r. płatnik składek nie przekazywał już dokumentów rozliczeniowych (informacja organu rentowego z dnia 23 listopada 2018r., k. 16 a.s., aneks do umowy o pracę z 2 stycznia 2016r., k. 22 a.s., ZUS RMUA, k. 20 – 21 a.s.).

R. J. od 20 maja 2004r. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jako osoba prowadząca działalność gospodarczą (ZUS ZZA oraz ZUS ZUA, akta organu rentowego).

Stosunek pracy R. J. w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. nie został formalnie zakończony. Odwołujący faktycznie pracował dla tej spółki do marca 2015r., ale jeszcze przed tą datą, począwszy od grudnia 2014r., miał problemy z nawiązaniem kontaktu z pracodawcą. Spółka miała wówczas problemy finansowe i nie wypłaciła odwołującemu wynagrodzenia za okres 6 miesięcy pracy. Kwoty niewypłaconego wynagrodzenia to około 500 zł miesięcznie. Wcześniej wynagrodzenia należne odwołującemu, w zależności od przepracowanych godzin, wahały się od 400 zł do 600 zł. Odwołujący w ostatnich latach pracy nie otrzymywał od spółki dokumentów celem rozliczenia się z Urzędem Skarbowym. Z Urzędem Skarbowym rozliczał się jedynie z tytułu działalności gospodarczej, którą prowadził osobiście do 2016r. (zeznania R. J., k. 42-43 a.s.). Wyrejestrowanie odwołującego jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą z ubezpieczeń społecznych nastąpiło z dniem 9 września 2015r. (ZUS ZWPA, akta organu rentowego). W okresie od lutego 2013r. do września 2015r. R. J. w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą nie opłacał składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, wobec czego powstało zadłużenie: z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 11.882,05 zł, z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 7.850,04 zł i z tytułu składek na Fundusz Pracy w kwocie 1.578,80 zł (raport rozliczeń należności płatnika w SEKIF, akta organu rentowego).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w dniu 23 lutego 2018r. zawiadomił odwołującego o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, na które składają się należności ustalone według stanu na dzień 23 lutego 2018r. z tytułu:

1. składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego 2013r. do września 2015r. i odsetek za zwłokę w łącznej kwocie 15.152,05 zł;
2. składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2013r. do września 2015r. i odsetek za zwłokę w łącznej kwocie 10.148,04 zł;
3. składek na Fundusz Pracy za okres od lutego 2013r. do września 2015r. i odsetek za zwłokę w łącznej kwocie 2.043,80 zł (zawiadomienie z dnia 23 lutego 2018r., akta organu rentowego).

R. J. nie złożył wyjaśnień, ani nie przedstawił żadnych dowodów. Wobec tego Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 7 sierpnia 2018r. decyzję nr: (...), w której stwierdził, że odwołujący jest dłużnikiem organu rentowego z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, które wyniosło wraz z należnymi odsetkami na dzień wydania decyzji łącznie 28.116,89 zł, w tym:

1. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego 2013r. do września 2015r. - 11.882,05 zł oraz z tytułu odsetek za zwłokę - 3.698,00 zł;
2. z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2013r. do września 2015r. - 7.850,04 zł i z tytułu odsetek za zwłokę - 2.586,00 zł;
3. z tytułu składek na Fundusz Pracy za okres od lutego 2013r. do września 2015r. - 1.578,80 zł i z tytułu odsetek za zwłokę - 522,00 zł (decyzja ZUS z dnia 7 sierpnia 2018r., akta organu rentowego).

R. J. złożył odwołanie od wskazanej decyzji (odwołanie z dnia 25 sierpnia 2018r., k. 3 a.s.). Po złożeniu odwołania organ rentowy wystąpił najpierw do (...) sp. z o.o., a potem do współników o złożenie dokumentu wyrejestrowującego R. J. oraz raportów rozliczeniowych. Odpowiedź na ww. pisma nie została udzielona (pismo do (...) sp. z o.o. z dnia 5 września 2018r., akta organu rentowego, informacja organu rentowego z dnia 23 listopada 2018r., k. 16 a.s.). (...) sp. z o.o. nie posiada obecnie organu uprawnionego do jej reprezentacji (odpis z KRS na dzień 11 stycznia 2019r., k. 31-38 a.s.).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów oraz częściowo w oparciu o zeznania odwołującego. Dokumenty nie były kwestionowane przez strony procesu i Sąd przyjął je za podstawę ustaleń w sprawie. Sąd nie znalazł również podstaw do odmowy wiarygodności zeznaniom R. J., z tym że zaznaczenia wymaga, że ta część zeznań odwołującego, w której zaprezentował własną ocenę okoliczności, które były w sprawie sporne, została pominięta. Podstawą ustaleń są bowiem fakty, a nie oceny, dlatego Sąd oparł się na tym, co zeznał R. J. odnośnie faktów, które były w sprawie istotne. W tej części jego zeznania w przeważającym zakresie zostały potwierdzone przez dokumenty, w pozostałej zaś części nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie R. J. podlegało oddaleniu.

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji określił wysokość zadłużenia składkowego R. J. jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą, a nie jako pracownika. Odwołujący nie negował, że prowadził działalność gospodarczą w okresie objętym zaskarżoną decyzją, a więc od lutego 2013r. do września 2015r. Wskazał jednak w odwołaniu, że składki powinien opłacać pracodawca (...) sp. z o.o. Na rozprawie w dniu 23 stycznia 2019r. podniósł z kolei, że nie neguje, że może być zobowiązany do zapłaty organowi rentowemu pewnej kwoty z tytułu zaległych składek, ale nie zgadzał się z kwotą, jaka została wyliczona.

W ocenie Sądu stanowisko odwołującego nie mogło podlegać uwzględnieniu. Tytułem przypomnienia należy wskazać, że R. J. prowadząc działalność gospodarczą w okresie luty 2013r. – wrzesień 2015r., był zatrudniony w (...) sp. z o.o. W myśl art. 6 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 1778 ze zm.), zwanej dalej ustawą systemową, oba tytuły (stosunek pracy i działalność gospodarcza) rodziły obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym. Wystąpił więc zbieg tytułów, a taką sytuację reguluje art. 9 ustawy systemowej. W ust. 1 tego przepisu, w okresie, którego dotyczy spór, ustawodawca przewidział, że osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3, 10, 18a, 20 i 21, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia

szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a. Art. 9 ust. 1a ustawy stanowi z kolei, że ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a.

W świetle zacytowanych regulacji, w razie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę oraz istnienia równolegle innego tytułu ubezpieczeń – także związanego z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej, jak w rozpatrywanej sprawie - z obu tytułów powstaje obowiązek składkowy, o ile kwota przychodu ze stosunku pracy będzie niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia ustalonego na podstawie art. 4 ust. 1 w związku z art. 2 ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Wówczas ubezpieczony będzie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów. Podstawę wymiaru składek na wymienione ubezpieczenia będzie stanowił przychód ze wszystkich źródeł, jakie ubezpieczony posiada (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2008 r., sygn. akt I UK 188/07). W orzecznictwie przyjmuje się przy tym, że pojęcie "kwoty minimalnego wynagrodzenia" za pracę stanowiącej przychód z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy nie jest w przypadku zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy równoznaczne z "wysokością minimalnego wynagrodzenia" określoną w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 ze zm.), wobec czego pracownik zarabiający poniżej "kwoty minimalnego wynagrodzenia" i jednocześnie prowadzący działalność pozarolniczą - podlega ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym z tytułu prowadzenia tej działalności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2007 r., sygn. akt III UK 123/06).

W rozważanym przypadku R. J. w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej nie musiałby opłacać składek, gdyby w spornym okresie otrzymywał co najmniej minimalne wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę zawartej z (...) sp. z o.o. W takim przypadku tylko ta spółka byłaby zobowiązana do opłacania składek. Tak się jednak nie działo, a mianowicie R. J. w okresie, o którym mowa w zaskarżonej decyzji, nie był uprawniony do kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę bądź wyższej. Składając zeznania te okoliczność przyznał. Wskazał, że jego miesięczne wynagrodzenie wahało się między 400 zł a 600 zł, a więc było niższe niż wynagrodzenie minimalne, które wynosiło: w roku 2013 – 1.600 zł, w roku 2014 – 1.680 zł i w roku 2015 – 1.750 zł. Co prawda odwołujący równocześnie zeznał, że pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, ale ta okoliczność nie znajduje potwierdzenia w dokumentach. Z dokumentów rozliczeniowych, które pracodawca odwołującego do października 2012r. składał do ZUS wynika wymiar czasu pracy wynoszący 1/16 etatu. Również kwota wynagrodzenia, jaką podawał odwołujący, sugeruje, że jego zatrudnienie nie odbywało się w pełnym wymiarze czasu pracy. Z kolei dokumenty, które odwołujący przedstawił, a więc umowa o pracę i aneks do tej umowy, odnoszą się do okresu wcześniejszego niż ten, którego dotyczy spór. Umowa o pracę została zawarta na okres 2 lat, do 31 sierpnia 2006r. i po tej dacie strony nawiązały kolejny stosunek pracy. Jego warunki nie są znane, gdyż ubezpieczony nie przedstawił innych dokumentów, poza tymi które dotyczą lat 2004 – 2007. W zeznaniach przyznał natomiast, że w okresie spornym nie był uprawniony do wynagrodzenia minimalnego, tylko znacznie niższego, co kolei wskazuje, że zatrudnienie – zgodnie z informacją spółki z deklaracji rozliczeniowych – musiało obejmować niepełny etat. W takiej sytuacji nie istniało prawo odwołującego do wynagrodzenia w kwocie odpowiadającej co najmniej minimalnemu wynagrodzeniu. To zaś oznacza, że zgodnie z art. 9 ust. 1a ustawy systemowej, (...) sp. z o.o. miała obowiązek opłacać składki w związku ze stosunkiem pracy, zaś odwołujący powinien opłacać składki za siebie w związku z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej. Dotyczy to składek na ubezpieczenia społeczne, jak i składek na ubezpieczenie zdrowotne. W przypadku tej ostatniej składki należy sięgnąć do regulacji zawartych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczenia opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018r., poz. 1510) – art. 66, art. 74 i art. 82. Ostatni z przepisów wskazuje, że w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 ustawy, to składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana

jest z każdego z tych tytułów odrębnie. Składka zdrowotna nie jest więc zależna od tego, czy płatnik składek ma inne tytuły ubezpieczeń. W przypadku tej składki, nawet w razie zbiegu tytułów, następuje jej opłacanie z każdego tytułu odrębnie. Zgodnie z art. 81 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa GUS w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". Zgodnie z ww. przepisem ZUS w latach 2013 – 2015 przyjął do wyliczenia minimalne kwoty składek na ubezpieczenie zdrowotne, które wynosiły: w 2013r. – 261,73 zł miesięcznie, w 2014r. – 270,40 zł miesięcznie i w 2015r. – 279,41 zł miesięcznie.

Wracając do składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, należy przypomnieć, że zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy systemowej płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. W myśl przepisu art. 47 ust. 1 ustawy, płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników.

W rozpatrywanej sprawie organ rentowy prawidłowo wyliczył należności z tytułu składek dla odwołującego mając na uwadze obowiązujące przepisy. W świetle art. 18 ust. 8 ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Organ rentowy wyliczając te składki, które powinien uiścić R. J., przyjął do wyliczenia najniższą podstawę wymiaru składek, zgodnie z art. 18 ust. 8 ustawy. Podobnie w kwocie minimalnej organ rentowy uwzględnił składki na Fundusz Pracy. Jak zostało podane, w myśl ww. przepisu, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla prowadzących działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota wynosząca co najmniej 60% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia zamieszczanego corocznie w projekcie budżetu państwa. Kwotę tę podaje Minister Pracy i Polityki Społecznej w komunikacie ogłaszanym w Monitorze Polskim. W 2013r. wartość prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia – zgodnie z obwieszczeniem MPiPS z dnia 14 grudnia 2011r. w sprawie kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w 2013r. oraz przyjętej do jej ustalenia kwoty prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia (M.P. z 2012 r. poz. 1018) – wynosiła 3.713,00 zł, w 2014r. - 3.746,00 zł, zaś w 2015r. – 3.959,00 zł. Minimalna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne równa 60% wynagrodzenia, o którym mowa wyżej, wynosiła więc: w 2013r. - 2.227,80 zł, w 2014r. – 2.247,60 zł i w 2015r. – 2.375,40 zł. Odwołujący nie mógł określić niższej niż wskazana i przyjęta przez ZUS podstawa wymiaru składek za poszczególne sporne miesiące. Tym samym nie mógł też uiszczać niższych składek niż obliczył organ rentowy – w okresie od lutego do grudnia 2013r. - 656,09 zł miesięcznie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i 54,58 zł miesięcznie z tytułu składek na Fundusz Pracy; w 2014r. - 661,92 zł miesięcznie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i 55,07 zł miesięcznie z tytułu składek na Fundusz Pracy. Minimalna wysokość składek została przyjęta przez organ rentowy również za 2015r.

Podsumowując, kwoty składek, które przyjął ZUS, wyliczając zadłużenie odwołującego, są prawidłowe, podobnie jak naliczone odsetki. Zgodnie z art. 23 ustawy, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017r., poz. 201, 648, 768, 935, 1428 i 1537) z wyłączeniem art. 56a (ust. 1). Ustawa z dnia 29 sierpnia

1997r. – Ordynacja podatkowa w art. 53 określającym zasady naliczania odsetek za zwłokę przewiduje, że odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku lub terminu, w którym płatnik lub inkasent był obowiązany dokonać wpłaty podatku na rachunek organu podatkowego (§ 4). Stosując odpowiednio wskazany przepis, ZUS naliczył więc odsetki od poszczególnych zaległych kwot składek na FUS, FUZ i FP poczynając od dnia następnego po upływie terminu płatności i nie miał podstaw, by od ich naliczenia odstąpić albo by wyliczeniami nie obejmować części okresu.

Konkludując, zdaniem Sądu, zarówno sam tytuł podlegania ubezpieczeniom i obowiązek odwołującego opłacania składek w okresie od lutego 2013r. do września 2015r. w związku z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej, jak i wysokość składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, zostały ustalone przez organ rentowy prawidłowo.

W konsekwencji, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie R. J. jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

(...)